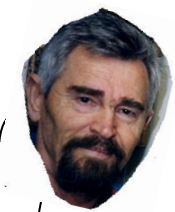

«Γυναίκα που ζυμώνει»

Σκέφτομαι τη μάνα μου όταν χτύπαγε το λίγο γάλα που είχαμε στη μπούγια για να βγάλει λίγο βούτυρο, αλλά τι βούτυρο ήταν εκείνο!!! Ή ήταν η πείνα μας!!!

Τη σκέφτηκα να μας φέρνει το νερό από τη βρύση στη ανηφόρα φορτωμένη. Το νερό τότε το κατανάλωναν με οικονομία. Το μπάνιο δεν υπήρχε · μόνο το κεφάλι μας κάθε Σάββατο με αλισίβα και άρωμα δάφνης! Μπάνιο ολόκληροι το καλοκαίρι στο ποτάμι! Μετά απ' όλα αυτά που περάσαμε λες να μας φάει ο καταραμένος ο κορονοϊός; Αμφιβάλλω!!!

Λοιπόν, τη βλέπετε αυτή τη γυναίκα; Κουβαλώντας ξύλα στα Γιάννινα σπούδαζε τα παιδιά της. Για αυτό στράβωναν τα πόδια από το βάρος. Να κόψει τα ξύλα, να τα φορτωθεί και να τα πάει ώρες δρόμου να τα πουλήσει για να πάρει πενταροδεκάρες. Γι' αυτό τιμούσαν τα γράμματα οι άνθρωποι τότε· γιατί τα μάθαιναν με πολύ αγώνα.

Ζωγράφισε την 'πορεία' της

